

[Justitsministeren.]

paragraffer, kan måske oven i købet have den virkning på læseren, at det synes noget tilfældigt, hvilke bestemmelser man har taget med, men det skal jeg ikke hæfte mig ved.

Med hensyn til ændringerne er der kun een, jeg gerne vil knytte kommentarer til. Det er den, der også blev nævnt af det ærede medlem hr. A. C. Normann og andre talere: at der skal gives meddelelse til telefonens indehaver, når en aflytning har fundet sted. Jeg anser denne bestemmelse for noget betænkelig. Jeg er klar over, at den, ført i pennen som den er af det ærede medlem hr. Vagn Bro, har fået en passende forsigtig form, idet der siges, at meddelelsen ikke må kunne skade undersøgelsen, og at omstændighederne iøvrigt ikke må tale imod, at meddelelsen gives.

Men min betænkelighed ved bestemmelsen er dels den, at det dog er tvivlsomt, om man med denne bestemmelse opnår det, jeg går ud fra man tilsigter, at skabe en beroligelse i befolkningen overfor spørgsmålet om omfanget af telefonaflytningen, dels og navnlig dette, som jeg også udtrykte ved første behandling derhen, at det jo meget vel kan være, at den, hvis telefon har været aflyttet, er bedst tjent med ikke at få det at vide. Jeg ved, at det kan lyde, som om det er helt urimeligt, men under udvalgsbehandlingen var der et æret medlem af udvalget, der meget klart gav udtryk for de ulykkelige følger, det kunne få for en fuldstændig uskyldig — og det er jo dem, vi taler om — som senere får meddelelse om, at hans telefon i en bestemt periode i 12 eller måske 16 uger har været aflyttet af politiet. Det kunne give anledning til, at den pågældende siger til sig selv: vel er min samvittighed med hensyn til den pågældende forbrydelse i den bedste orden, men hvad kan jeg ikke have fundet på at sige i telefonen til den ene eller den anden. Det kan blive til et kompleks hos vedkommende, så jeg vil tro, at de høje dommere, som skal administrere denne bestemmelse, vil være meget forsigtige og tage hensyn til telefonindehaverens psyke, hvis man kan få fat i den. Det er som sagt det, der gør, at jeg er en lille smule betænkelig ved den bestemmelse.

Jeg må måske, selv med fare for at pådrage mig det ærede medlem hr. A. C. Normanns vrede, også udtrykke lidt forbavelse over professor Hurwitz' kronik i „Politiken“, hvor professoren taler om de vide skademuligheder, der er knyttet til telefonaflytningen, uden at ulejlige sig med på nogen måde at redegøre for, hvad det er for skademuligheder.

Der er et spørgsmål, jeg gerne vil nævne, og det er problemet om den nugældende telefoninstruks for de koncessionerede telefonselskaber vedrørende telefonhemmeligheden. Jeg henviser her til bestemmelserne i artikel IV og artikel V, og jeg vil derom gerne sige, at hvad angår artikel IV, der handler om brandalarmering o. s. v., er der formentlig ingen, der kan have nogen indvending imod, at man gentager den i den kommende instruks, og jeg vil gå ud fra, at heller ingen kan indvende noget imod, at bestemmelsen i artikel V genoptages i den kommende instruks for telefonpersonalet. Ikke alene finder jeg disse bestemmelser hjemlet i nødretsgrundsaetningen, men dertil kommer yderligere, at forholdet jo er dette, at det ligefrem er belagt med straf, hvis man ikke medvirker til at søge de forbrydelser eller ulykker, der er omhandlet i disse artikler, afværget, og derfor finder jeg det særdeles nødvendigt, at den kommende instruks indeholder bestemmelser herom.

Jeg er enig i de bemærkninger, som den ærede ordfører fremsatte om, at den af retten givne frist for telefonaflytningen må afbrydes, når sagen mod den pågældende indehaver af telefonen er sluttet.

Til det ærede medlem frk. Helga Pedersen vil jeg sige, at vi har ikke i justitsministeriet drøftet spørgsmålet om, hvorvidt vi bør begrænse adgangen til at foranstalte telefonaflytning uden retskendelse, men det er klart, at spørgsmålet vil blive taget op, og på samme måde vil vi tage problemet om fristerne op. Fristerne er vel i øjeblikket i de få tilfælde, der har foreligget, 4 uger. Man kan diskutere, om de skal være længere, eller om de skal være kortere; det spørgsmål vil blive taget op til overvejelse.

Endelig vil jeg gerne gøre et par ganske enkelte bemærkninger om den pressediskussion, der har været om dette forslag, for jeg synes nok, man nogle steder er